Hieronymus, Sophronius Eusebius: Epistolae

Basel: Nicolaus Kesler, 1497 Seite 626

ruri vita monachi se exercuit: decessitq́ꝫ hoc añ ferme trienniũ sub Theodosio principe.
Beati Hieronymi pſbyteri ad Magnũ oratorẽ vrbis Romæ satisfaciẽtis illius q̃stiõi cur ſcł̃a-
riũ lr̃aꝝ vteret̃ exẽplis: vbi imitamẽto Pauli apl̃i & oĩm fere apl̃icoꝝ tractatorũ: docet philoso-
phorũ ac poetaꝝ præsertim ad cõfirmationẽ nostroꝝ dogmatũ posse deduci. Epi. LXX.
e Vsesiũ nostrũ tuis monitis ꝓfecisse: nõ tã epistola tua q̃ ipsius pœnitudĩe didicimus.
Et mirũ ĩ modũ plus correptus placuit q̃ errãs læserat. Certauerũt inter se indulgẽtia F
parẽtis & filij pietas: dũ alter præteritoꝝ nõ meminit: alter in futuꝝ q̊q́ꝫ officia pollicet̃
Vñ & mutuo nobis tibiq́ꝫ gaudẽdũ ẽ: q̃ nos filiũ recepimus: tu discipulũ cõprobasti
Q2 aũt quæris ĩ calce epl̃æ tuæ: Cur ĩ opusculis nr̃is sæculariũ litteraꝝ interdũ ponamus exem
pla: & candorẽ ecclesiæ ethnicoꝝ sordibus polluamus. Responsũ breuiter habeto. Nũq̃ hoc q̃-
reres nisi te totũ Tullius possideret: si scripturas sc̃tãs legeres: si interp̃tes earũ: omisso supcilio
euolueres. Quis enĩ nesciat & ĩ Moyse: & ĩ ꝓphetaꝝ volumĩbus quædã assumpta de gẽtiliũ li
bris? Et Salomonẽ philosopus Tyri & nõnulla ꝓposuisse: & aliqua respõdisse? Tñ ĩ exordio ꝓ-
uerbioꝝ cõmonet vt intelligamus sermones prudẽtiæ: versutasq́ꝫ verboꝝ pabolas: & obscurũ
sermonẽ: dicta sapientũ. & ænigmata: quæ ꝓprie dialecticoꝝ & philosophorũ sũt. Sed & Pau-
lus apl̃s Epimenidis poetæ abusus versiculo ẽ: scribẽs ad Titũ κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται κακὰ θηρία
γαστέρες ἀργοί. Cretẽses semp mẽdaces: malæ bestiæ: vẽtres pigri. Cuius heroici hemistichi
um postea Callimachus vsurpauit. Nec mirũ si apud latinos metrũ nõ seruet ad verbũ expressa
trãslatio: cũ Homerus eadẽ lingua versus ĩ ꝓsam vix cohæreat. In alia quoq́ꝫ epistola Menãdri
ponit senariũ. φθείρουσι γὰρ ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί. i. Corrumpũt enĩ mores bonos con
fabulatões pessimæ. Et apud atheniẽses ĩ martis curia disputãs: Aratũ testẽ vocat. Ipsius enĩ ge
nus sumus: quod græce dicit̃: τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. Et ẽ clausula versus heroici: ac ne G
parũ hoc esset: ductor xp̃iani exercitus: & orator inuictus: ꝓ Christo causã agẽs: etiã inscriptio
nẽ fortuitã: arte torquet in argumentũ fidei. Didicerat enĩ a vero Dauid extorquere de manibus
hostiũ gladiũ: & Goliæ supbissimi caput ꝓprio mucrone trũcare. Legerat ĩ Deuteronomio: dñi
Deut. 21 voce præceptũ: mulieris captiuæ radendũ caput: supcilia: oẽs pilos: & vngues corpis amputan
dos: & sic eã habendã cõiugio. Quid ergo miꝝ si & ego sapientiã sæcularẽ ꝓpter eloquij venu
statẽ: & mẽbrorũ pulchritudinẽ de ancilla atq́ꝫ captiua israelitẽ facere cupio? Et si q̃cq̃d ĩ ea mor
tuũ ẽ idolatriæ: voluptatis: erroris: libidinũ: vel præcido: vł rado? Et nixos purissimo corpi ver
naculos ex ea genero dño sabaoth? Labor meus ĩ familia xp̃i ꝓficit. Stuprũ ĩ alienã auget nume
rũ cõseruorũ. Osee accepit vxorẽ fornicariã Gomer filiã Delebaim. i. dulcedinũ: & nascit̃ ei de
meretrice filius israel: qui vocat̃ semẽ dei. Esaias nauacula acuta barbã & crura radit peccãtiũ.
Et Ezechiel in typo fornicãtis Hierusalẽ tondet cæsariẽ suã: vt quicq̃d ĩ ea absq́ꝫ sensu & vita ẽ:
auferat̃. Cyprianus vir eloquẽtia pollẽs & martyrio Firmiano narrãte mordet̃: cur aduersus de
metrianũ scribẽs: testimonijs vsus sit ꝓphetarũ & apostoloꝝ: quæ ille ficta & cõmẽticia esse di-
cebat: & nõ potius philosophorũ ac poetaꝝ: quoꝝ auctoritati vt ethnicus cõtraire non poterat.
Scripserũt contra nos Celsus atq́ꝫ Porphirius: priori Origenes: alteri Methodius: Eusebius: & H
Appollinaris fortissime responderũt. Quorũ Origenes octo scripsit libros. Methodius vsq́ꝫ ad
decẽ milia ꝓcedit versuũ. Eusebius & Apollinaris. xxv. &. xxx. volumina cõdiderũt. Lege eos
& inueuies nos compatiõe eorũ impitissimos. Et post tanti tp̃is ociũ: vix q̃si p somniũ quod pu
eri didicimus recordari. Iulius Augustus septẽ libros in expeditiõe parthica aduersũ Xp̃m euo
muit: & iuxta fabulas poetarũ suo se ense lacerauit. Si cõtra hũc scribere tẽtauero: puto interdi-
ces mihi: ne rabidũ canẽ philosophorũ & stoicorũ doctrinis. i. Herculis claua repcutiã. Q2 q̃ na
zarenũ nostrũ: & (vt ipse solebat dicere) Galileũ: statim ĩ prælio senserit: & mercedẽ linguæ pu-
tidissimæ cõtumelijs pfossus accepit. Iosephus antiquitatẽ approbãs iudaici popl̃i: duos libros
scripsit cõtra Appionẽ Alexãdrinũ grãmaticũ: & tãta sæculariũ ꝓfert testimonia: vt mihi mira-
culũ subeat: quõ vir hebræus: & ab infantia sacris litteris eruditus: cunctã græcorũ bibliothecã
euoluerit. Quid loquar de Philone: quẽ vel alterũ vel secundũ iudæũ Platonẽ: critici ꝓnunciãt?
Currã p singulos. Quadratus apostolorũ discipulus: & Atheniẽsis pontifex eccl̃iæ: nõne Adri
ano principi Eleusinæ sacra inuisenti librũ: ꝓ nostra religione tradidit? Et tãte admirationi oĩm
fuit: vt psecutionẽ grauissimã illius excellẽs sedaret ingeniũ. Aristides philosophus: vir eloquẽ
tissimus: eidẽ principi apologeticũ ꝓ Xp̃ianis obtulit contextũ philosophorũ sentẽtijs: quẽ imi
tatus postea Iustinus & ipse philosophus: Antonio pio & filijs eius senatuiq́ꝫ librũ contra genti
les tradidit: defendẽs ignominiã crucis: & resurrectionẽ Christi tota prædicãs libertate. Quid
loquar de Melitone sardensi ep̃o? Quid de Apollinari Hieropolitanæ ecclesiæ sacerdote: Dio-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-604/0626
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt